

VILÁGPÓSTA

Újfolym, II. évf., 4. sz.

A verbita missziós szerzetesek lapja

2006. tél

**BENNÜNK IS
SZÜLESSEN MEG
A MEGVÁLTÓ!**

Missziós imaközösségek – Verbita Baráti Kör – Hírek a világmisszióból

Temerini apostolkodásunk

Tisztelt Béla testvér! Üdvözlöm Önt és társait a magam és a temerini hívők nevében. Szeretném tájékoztatni, hogy a nálunk tartott apostolkodásuk gyümölcseként szerettük volna megalapítani a missziós imaközösséget. Egyelőre csak néhányan vagyunk, akik a megjelölt módon, szervezett formában imádkozni akarunk. Az ön által küldött tájékoztatót és az imarendet szétesztom. Úgyhogy hamarosan mi is imádkozunk a misszió szándékára, és lehetséges, hogy előbb-utóbb gyarapodni fogunk létszámban.

Nagyon sok tisztelettel: Kovács Franciska

Egy fiatal temerini katolikus lány, *Fehér Anikó* szép verssel támogatja a hithirdetést, melyet itt közlünk:

Jézus az, ki megbocsát hófehérre mossa lelkünk.
Jézus az, ki megbocsát, Így igyekszik megmenteni
mégsem tiszteli Őt a világ. a kárhozottól minket.
Jóságos és hatalmas szíve Ő Jézus, kik hiszünk benned,
elnéz mindent, hisz Szent Kérünk, bocsáss meg nekünk,
az Ő neve. mi térdre borulunk előtted.
Szent Ő, Atyánknak fényessége, Hiszen tudjuk ki vagy
nehéz időkben lelkünknek és mit tettél:
reményessége. Meghaltál értünk,
A sok bűntől, szennyől, de bennünk élsz
 most és mindörökké.

Kedves verbiták!

Azt szeretném tudni, hogy lehet-e még vállalni „gratis” intenciókat a misszióért. Nyugdíjba kellett mennem. Itt vagyok Verőcén.

Köszönti Önöket: Bíró Mihály nyugalmazott plébános
Kedves Mihály atya! Köszönjük felajánlását. Tudunk adni „gratis” intenciókat. Kérjük, forduljon Zabos Róbert SVD testvérhez (9730 Kőszeg, Park. u. 1.)!

Elhunyt P. Baán Lajos SVD (1930–2006)

Hosszú, súlyos betegség után a székesfehérvári papi otthonban elhunyt *Baán Lajos* verbita missziós atya. Már tizenhat éves korától, gimnazistaként elkezdte magát az Isteni Ige Társasága mellett. Első fogadalmait 1948-ban tette le, de 1950-ben a társaság feloszlása miatt neki is el kellett hagyni a kőszegi misszióházat. Hivatása megvalósítása érdekében a győri papi szemináriumba ment, de onnan „szerzetesi múltja” miatt eltávolították. Budapesten, a Központi Szemináriumban

civil teológusként folytatta tanulmányait, majd 1957-ben visszavették a szemináriumba. Győri egyházmegye papnak szentelték fel, töretlen maradt azonban a verbitákhoz való hűsége: 1958-as papszentelése előtt néhány órával a győri székesegyház sekrestyéjében örökfogadalmat tett *Varga Szeráfim* testvér jelenlétében, aki a kórházban betegeskedő *P. Sziller Ádám* rendfőnököt képviselte. Sok helyen dolgozott, eleinte káplánként, majd plébánosként utoljára Vértesszőlősen, ahol a

hívek nagyon szerették. A rendszerváltás után meghallotta a missziósok hívó szavát és 1993-ban visszatért a rendi keretbe. Azonnal fontos szerep várt rá: a kőszegi misszióház épületének 1994-es viszszaavételében segédkezett, mint első házgondnok. A Cursillo mozgalom hazai meghonosításának apostola is volt. A társaság Kőszegről a vámoscsaládi plébánia ellátására küldte, majd megbetegedett. 2003-tól a székesfehérvári papi otthon lakója, ott is hunyt el. Életével szép példáját adta annak, hogy a Kádár-korszak Magyarországon is lehetett lelkes hithirdető munkát végezni. Nyugodjék békében!

A missziós Madonna zarándokútja

Augusztus–november

Eger: augusztus 23–október 24.

Tóth Andorné Erzsike: augusztus 23. • *Kozma Györgyné Ibo-ly:* augusztus 23–szeptember 6. • *Kocsis Veronika:* szeptember 6–20. • *Főszékesegyházi főplébánia:* szeptember 29–október 4. • *Egri Érseki Papnevelő Intézet:* október 4–14.

A Világmisszió Országos Ünnepe, Budapest, Szent Imre-templom, október 15.

A világmisszió országos ünnepén lehetőség adódott, hogy a vándor missziós Madonna szobra elé a hívők különböző tárgyakat és üzeneteket helyezzenek el. Ezek között voltak: saját készítésű rózsafüzérek, gyönyörű kártyák imával és hálaadással, szép képeslapok. Hálásan köszönjük minden barátunknak, hogy ezzel szebbé tették ünnepünket, és valami maradandót kaptunk, amit elővéve emlékezhetünk arra, hogy Mária a mi egyetlen, áldott Édesanyánk!

Budatétény

Názáret Misszióház: október 15– október 28. • *Szalontai Sándorné, Annus néni:* október 28–november 5.

Veresegyház: november 5-től

Kőrösi Sándorné: november 6–8. • *Lengyel Istvánné:* november 9. • *Csapó Mónika:* 9–11. • *Hibó Péterné:* 12–14.

ÚJRA FRISSÍTVE!

Kérjük kedves olvasóinkat, hogy látogassanak el honlapunkra: verbita.communio.hu, amely december elejétől frissített változatban olvasható: új programok, új képek és hírek a verbitákról!

VILÁGPOSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
 E-mail: verbita@hotmail.com (Budapest) • missiok@vivamail.hu (Kőszeg)
 Honlap: verbita.communio.hu
 Ingyenes, katolikus kiadvány,
 fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
 Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felölös kiadó: P. dr. Német László SVD tartományfőnök
 Főszerkesztő: Szerdahelyi Csongor
 Tördelés: Bukovszki Antal • Korrektor: Kállay Sarolta
 Rendi konzulens: Lányi Béla SVD, a Missziós Titkárság vezetője
 A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.

A szerzők gondolatai nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét. • Nem kért kéziratot, fényképet nem küldünk vissza.
 Nyomás: D-Plus Kft., 1033 Budapest, Szentendrei út 89–93.
 Felelős vezető: Németh László ügyvezető
 ISSN 1814-6163

Kapcsolatfelvétel a verbita missziósokkal
 a Missziós Titkárságon, amely két helyen is elérhető az országban:
 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5. (Lányi Béla SVD testvér)
 9730 Kőszeg, Park u. 1. (P. Halász Lajos SVD)
 Telefon Budapesten: +36-1-424-5668 vagy +36-30-418-9196
 Telefon Kőszegen: +36-94-562-205

Adományok, miseszövetség befizetése:
 11600006-00000000-12713314 • Kérésre küldünk csekket, adóigazolást!

Kegyelemteljes karácsonyt!

Öröm töltötte be minden verbita szívét október 28-án a magyar tartományban: Erdő Péter bíboros, esztergom–budapesti érsek megáldotta az Isteni Ige Társasága budatétényi lelkigyakorlatos házát. Többéves munka eredményeként született meg ez az alkotás; nagyon sokan dolgoztak rajta, kezdve tartományunk előző és jelenlegi vezetőségétől a különböző világi alkalmazottakig.

Az átadás ünnepére meghívtuk azoknak a tartományoknak az előjáróit, akikkel tartományunk Európában egy régióba tartozik. Így Budapesten vendégeskedtek a lengyel, szlovák és orosz tartományok főnökei. Örömmel még jobban megerősítette Keler Konrád atya jelenléte. Ő társaságunk általános főnökének a helyettese. Nagy megiszteltetést és erkölcsi támogatást jelent mindannyiunk számára, hogy az általános vezetőség Rómában értékeli a magyar tartomány fejlődését, a missziós gondolat

megvalósítására irányuló törekvéseit. Amikor kézhez kapjátok a *Világposta* e számát, már nagyon közel leszünk az év végéhez. A magyar tartomány eredményes évet zárhat: van novíciusunk, vannak teológusaink, vannak fiatal testvéreink, újabb két atyával és egy örökfogadalmas testvérrel „gazdagodott” tartományunk. Rengeteg szeretetet és anyagi, erkölcsi támogatást kaptunk az elmúlt tizenkét hónapban. Ezért mindenkinek köszönetet szeretnék mondani.

A Világposta minden olvasójának, hozzátartozóiknak és szeretteiknek kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és áldásokat, egészségben, boldogságban gazdag új esztendőt kívánok!

Sok szeretettel: László atya

Sokan vagyunk, de nem elegenden

Bizony, nem elegenden, különösen nem idehaza. Az aratni való sok, de az aratómunkás, vagyis a misszionárius kevés. Ezt szem előtt tartva a verbitáknak mégis van mivel büszkélkedniük. Szent Arnold fiai ugyanis a világ egyik legdinamikusabban fejlődő szerzetesi közössége.

Évről évre növekszik a rendtagok száma, ha szerény mértékben is. Ez azt jelenti, hogy az elhalálozottaknál és a rendet elhagyóknál minden évben húsz-ötven fővel többen vannak az új belépők. Legutóbb nyáron, a rendi általános káptalan idején összesítették az adatokat. Eszerint jelenleg 6102 tagja van az Isteni Ige Társaságának, 222-vel több, mint tíz évvel ezelőtt.

A mostani létszám megoszlása: 4563 örökfogadalmas, 1176 egyszerű fogadalmas, 363 novícius. Figyelemre méltó, hogy a ma élő verbiták egynegyede indonéz (1502), közel egyhatoda indiai, egytizede lengyel, és közel ennyi Fülöp-szigete-

ki. Ami a jövőt illeti, a fiatal rendtagok között (egyszerű fogadalmasok, skolasztikusok, novíciusok) annyiban változik a sorrend, hogy a vietnamiak a harmadikak 155 fővel. Az is öröndetes, hogy igen alacsony és évről évre csökken a rendben az átlagéletkor, amely most 47 és fél év.

A verbiták a világ hetedik legnépesebb férfi szerzetesi közössége. A jezsuiták, a szaléziak, a ferencesek, a kapucinusok, a bencések és a dominikánusok után következnek. Ha azonban a létszámok alakulását az utóbbi négy évtizedben vizsgáljuk, megállapíthatjuk, hogy míg az előbb említett rendek létszáma a hatvanas évek eleje óta 25–40 százalékkal csökkent, ugyanez idő alatt a verbitáké jelentősen, 14 százalékkal növekedett.

Azt is büszkén elmondhatjuk, hogy a missziós munkára szakosodott férfi rendek között immár a verbiták vannak a legtöbbben. A vizsgált négy évtized alatt megelőzték a korábbi listavezető OMI

(Szeplőtelen Szív Missziós Oblátusai) kongregációt. A missziós rendek között Istennek hála, más szerzetesi közösségek is vannak, amelyek évről évre gyarapodásról tájékoztathatják a római Hitterjesztési Kongregációt. Ilyenek a combiniánusok (MCCJ), a consolata vagy torinói misszionáriusok (IMC), valamint a xaveriánusok (SX) rendje.

Érdemes elgondolkodnunk azon, hogy miért nem tapasztalható ez a missziós fejlődés Magyarországon is? Mi talán félünk az idegentől, hitünk mások előtti bátor megvallásától, ami a verbita missziós munka alapja? Talán vallásosságunkba nehezen fér bele a mások iránti érdeklődés... Talán a misszió ügye csak egy a sok egyházi „ügy” közül... A verbiták nálunk is várják az elszánt, lelkes fiatalokat. Imádkozunk azért, hogy Magyarország is tudjon küldeni munkásokat az Úr világméretű aratásába!

Szerdahelyi Csongor

... HÍREK ... HÍREK ... HÍREK ... HÍREK ... HÍREK ...

■ AZ OKTÓBER 14-I VILÁGMISSZIÓ ORSZÁGOS ÜNNEPÉN *Lányi Béla* testvér, tartományfőnök-helyettes misszióba küldte három önkéntesünket. Örömmel jelenthetjük, hogy ketten már megérkeztek kiküldetési helyükre. Dr. *Hargitai Ernő* főorvos úr Indiában van, és a szegényes falusi kórházzal ismerkedik, ahol dolgozni fog. November 16-án pedig kétnapos, sok átszállásos repülőút után *Pataki Annamária* is elérte célját, a dél-amerikai Bolíviát. *Horváth Csaba* közigazdász pedig januárban kezd dolgozni a nyugat-afrikai Ghánában. Imádkozunk értük!

■ VILÁGMISSZIÓ ORSZÁGOS ÜNNEPE. Népes hívőereg jelenlétében nagy sikerrel zajlott a 2006. október 14-i

világmisszió országos ünnepe a budapesti Szent Imre-templomban.

■ SZEMÉLYI HÍREK. *Landó Modeszt* és *Ghie Marcell* atyák visszatértek indonéziai szabadságukról. *Madassery Sebestyén* atya november 30-án indul indiai szabadságára. A másik földrésről származó szerzetesek háromévente térhetnek haza néhány hónapos szabadságra. Szomorúan tudatjuk, hogy *Puskár Tamás* testvérünk, aki mintegy fél évig Brazíliában volt missziós gyakorlaton, elhagyta rendünket.

■ SZUBZÓNA-TALÁLKOZÓ. Több kelet-európai verbita rendtartomány vezetői találkoztak a budapesti Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban. Fő téma a rendi hivatás gondozás volt.

Pataki Annamária világi missziós önkéntes levele Bolíviából

Kedves Béla testvér!

Szerencsésen megérkeztem huszonhárom óra repülőút után, ami két napig tartott Sucrebe.

Most egyelőre egy hotelben lakom, amíg nem találok valahogy egy családot, mert az úgy olcsóbb lenne. Pénteken volt már egy spanyolorám, mindennap kettő lesz. A tanárnőm fog segíteni a vízumügyintézésben, rengeteg papírt kell beszereznem, orvoshoz menni stb.

Most ezt fogom intézni egy hónapig, és spanyolra járn. Hamarosan elutazom két napra Sopachuyba, megnézni a helyet, ahol utána tíz hónapot leszek. Kicsit későn érkeztem, mert most kezdődik majd a nyári szünet. A német lány, *Rebekka* eljött velem a reptérre, és az első két napban itt volt, megmutatta a várost, s ma reggel ment vissza Sopachuyba.

Egyelőre ennyi. Majd jelentkezem! Üdvözzel!

Ami

A találkozástól a barátságig

Az idei missziós táboraink alatt ismerkedtünk meg a mindig mosolygó és jókedvű *Kelemen Zoltán* nagykáptai káplán atyával, aki tizenöt gyermeket és fiataalt hozott el Zsámbékra és Kőszegre. Ez volt az első találkozásunk a plébánia fiataljaival, mely korántsem veszett el a történelem süllyesztőjében. A közelmúltban *Tóth András* plébános úr és Zoli atya meghívtak minket kis városukba, hogy plébániájuk összes hívével megismerkedhessünk.

Ezt a kíváncsiságot és az újratalálkozás örömét még az sem tudta elvenni, hogy hóviharban kellett indulnom Kőszegről, november 4-én, hogy időben megérkezhessek. Mivel egy picit mégiscsak késtem, Gergely atyánk már az ajtóban állt, és olyan lendülettel toloncolt be egy kisterembe, hogy azt se tudtam mondani: „Dicsértessék...” Mikor megtisztítottam szemüvegemet a páráról, akkor láttam, hogy egy csapat fiatal már összegyűlt, hogy a latin-amerikai és az európai misszióról beszélgessenek. Be kell vallanom, hogy a gyengéim közé tartozik Mexikó. Annyira belefeledkezem az élményeimbe, hogy az idő teljesen megáll körülöttem. Ennek lettek „áldozatai” szegény fiatalok is. Csak arra figyeltünk fel, hogy egyre több és hangosabb korgó gyomor tiltakozott a sok beszéd ellen.

Egyszer valakitől azt hallottam, hogy Isten ahelyett, hogy bűntetne vétkeinkért és gyengeségeinkért, inkább megjutalmaz, hogy legközelebb nagyobb erővel tudjunk azoknak ellenállni. Ez most beigazolódt: a hosszú előadás ellenére nagyon finom gulyáslevest kaptunk.

Mivel az orvosok szerint teli hassal nem szabad nekilátni a munkának, ezért egy rövid pihenő után indultunk missziós körutunkra: Sebastian atya vezetésével (számunkra) furcsa indiai szokásokkal és vallásossággal ismerkedtünk, majd mivel Indonézia már csak egy ugrásnyira volt onnan, ráadásul Remi és Elly is

velünk voltak, így az ő földjükre is benéztünk egy rövid ismertető erejéig. Legvégén, ha már ilyen nagy útra vállalkoztunk, még átugrottunk a Föld másik oldalára is, Mexikóba, hogy találkozzunk régi nahuatl, otomí, chol, tzeltal, tzoltzil, zapotec és mixtec barátainkkal is.

Hát, be kell vallanom, elfáradtunk abban, hogy két óra alatt körbejártuk Földünket. Mi a legjobb kikapcsolódás? A szándéka mindenkinek más volt, de ugyanazt a helyet vettük célba: egyesek Elly vezetésével egy rövid, csendes ima erejéig, mások énekelni, ismét mások talán Isten kegyelmében és szeretetében megnyugodva szundítani kuporodtunk le az Oltáriszentségben jelen lévő Krisztus lábai elé a templomban.

Ismét felüldülve és lelkesen indulhattunk az esti szentmisére a plébánia híveivel. Napunkat pedig egy fiatalos bulival zártuk, ahol táncokkal és karaoke-val felelevenítettük a missziós táborok emlékeit, majd a káptai fiatalok tanítottak nekünk táncokat. Számomra a legemlékezetesebb az orosz kalinka volt, mely után napokig alig tudtam lábra állni.

Még engedjétek meg, hogy elmeséljem egy meglepő élményemet: másnap délelőtt három szentmisén voltunk nagykáptai barátainkkal. Ez idő alatt a poggyászbunkból előkerülő összes missziós tárgy elfogyott, melyet gyerekek és fiatalok készítettek a táborok során, hogy az abból befolyó összeggel a verbiták által fenntartott botswanai AIDS-gyermekközpontot segítsük. Pici összefogással játék és szórakozás közepette mekkora csodákra vagyunk képesek: fiatalok készítettek a táborokban minden kreativitásukat bevetve, missziós munkatársaink segítségével különféle misszióinkban árusítottuk missziós barátaink támogatására.

Az összefogásból születnek mindig azok a közösségek és barátságok, melyekkel Isten országának építéséhez mindannyian oda-tehetünk egy követ.

Zabos Róbert SVD

Szeretetközponttá kell válnunk

Még a természet is velünk örült, amikor szeptemberben harmincnégy fős, zömében ötven évnél idősebbekből álló csapatunk egyhetes lelki gyakorlatra a kőszegi verbita rendházba érkezett. A lelki gyakorlatot Sebestyén misszionárius atya vezette, aki három évvel ezelőtt az indiai Kerala államból érkezett hazánkba.

A résztvevők különböző egyházközségekből érkeztek, többségük a budapesti zugligeti Szent Család plébániáról, ahol Sebestyén atya másfél évet töltött. A lelki gyakorlat célja Isten és a lélek kapcsolatának elmélyítése volt. Hogyan lehetne még mélyebben megélni? Sajátos, egyfajta belső látást elősegítő zárandokutat jártunk be. A forrást és központot a mindennapi szentmise jelentette. A zárandokút mérföldkövei a tanítások voltak. A lelki elmélyítést a napi meditációk segítették. Ebben nem voltunk mindnyájan eléggé jártasak, nehezebben indult, de a végére még a légy zümmögését is meg lehetett hallani.

A közös szentségimádások alkalmat adtak az egyéni kérésekre és hálaadásra. Az Oltáriszentség előtt megnyíltak a szívek, és a hála szavai mellett az Úr elé tárhattuk

örömeinket, kéréseinket, fájdalmainkat és elhatározásainkat is.

Milyen utat is jártunk be együtt a lelki gyakorlat során? A tanítások az ó- és újszövetségi Szentírás tükrében végigkísértek minket életutunkon, és segítséget adtak a Szentírás és saját magunk mélyebb megismeréséhez. Éheseknek és szomjasoknak kell lennünk Istenre, az ő szeretetére, és vágyakoznunk kell utána!

Hová tartunk, és honnan is jöttünk? Miért teremtette Isten az embert? Mit jelent életünkben a tízparancsolat? Hogyan teljesültek be az Ószövetség prófétáinak jóvendölésai Jézus Krisztusban? Őbenne láthatjuk meg a mi igazi arcunkat!

Hogyan ássunk magunkban még mélyebbre, hogy felszínre jöhessenek kincseink, de rejtett, tudatalatti hibáink, bűneink is? Sokszor fájdalmas dolog szembe-sülni önmagunkkal, és meglátni, milyenek is vagyunk? Ez a vizsgálódás jó előkészítéssel volt az életgyónásnak, amelyet a verbita atyák segítségével csaknem valamennyien el is végeztünk.

Tóth Zoltán atya a szenvedés értelméről szólt. *Hirth Vilmos* atya óriási tűzzel beszélt misszionáriusi életéről, Isten gondviselő szeretetéről, és a küldetés örömeiről. Nagy em-

pátiával beszél az idősödés nehézségeiről, de örömeiről és lehetőségeiről is. Az általa ajánlott gyógmód: ezt az állapotot el kell fogadni! Ugyanakkor töltsük el hasznosan az időnket, soha ne mondjuk, hogy nincs mit tennünk Isten Országáért.

A lelki gyakorlat befejező előadásában Sebestyén atya a küldetésről, és a Szentlélek jelenlétéről beszélt az ó- és újszövetségi Szentírás alapján. Mindannyiunk szívét érintette, amikor az idősödő ember életének értelméről beszélt. Milyenek is legyünk? Az idősödő kor középpontjában Jézus Krisztus álljon! Szeretetközponttá kell válnunk, mely egyben erő egész családként és környezetünk számára is. Itt van arra az idő, hogy mélyre evezünk, lelki-ekben fejlődünk, hiszen mindannyian a Végtelenség felé lépkedünk. Szeretettel adjuk át tapasztalatainkat, hogy lássák, van értelme az életünknek. Legyünk a közösségünk élő tagjai, látogassuk és vigasztaljuk a betegeteket!

Kegyelem és öröm volt számunkra az utolsó napi szentmisén házassági fogadalmunk megújítása.

Dombai Mária és László
zugligeti Szent Család-plébánia
missziós imaközössége

A tanulás a jövő reménye

Botswanáról általában keveset tudunk. Nem ismerjük földrajzát, a helybeliek szokásait, az ottani emberek szépségét. Az ország ásványkincsekben gazdag, de a bányák csak egy kisebbséget gazdagítanak. A lakosság túlnyomó része földművelésből és állattartásból él. Nagy a szegénység a gyakori aszály, a túllegetetés és a vízhiány miatt. A hagyományos kultúrák összeomlása veszélyezteti a házasságok stabilitását és felgyorsítja az AIDS terjedését. A sok nehézséghez hozzájárul a szekularizmus és a materializmus növekvő befolyása is.

A térség négy országa – Botswana, Zambia, Zimbabwe és a Dél-afrikai Köztársaság – együttesen alkotja a verbiták botswanai tartományát. Mi, missziós szerzetesek nagy hangsúlyt fektetünk az oktatásra, a katekézisére és az egyes közösségek gazdasági forrásai közötti nagy különbségek csökkentésére. Segítjük a települések irányításában részt vevők munkáját, támogatjuk a keresztény bázisközösségek kialakulását és megerősödését a biztonságosabb jövő, a gazdasági gyarapodás és a betegségekkel szembeni védekezés érdekében.

A helybeliek közül egyre többen rájönnek, hogy a tanulás a jövő reménye. A botswanaiak szeretnék, hogy a gyerekeik

minél korábban elkezdhesék az angol nyelv tanulását, már iskoláskor előtt és az alsó szinteken. A középiskolákban kötelező az angol nyelv, és fontos, hogy ide már felkészülten érkezzenek a gyermekek. Az ország jövője szempontjából is lényeges a gyermekek színvonalas oktatása.

Mivel a missziós állomásunkon, Tonotában nincs angol nyelvű középiskola, így a szülőknek két választásuk marad: egyekek külföldre küldik a gyerekeiket, Zimbabweba, a Dél-afrikai Köztársaságba vagy Lesothóba. Ennek az a hátránya, hogy a gyerekek csak szünidőben tudnak találkozni a szüleikkel. Más szülők Francistownba küldik gyermekeiket busszal vagy autóval, mielőtt megkezdik a saját napjukat. Ez azonban költséges és a gyermekeknek igen fásasztó megoldás. Gondoljunk csak bele, a gyerekek hetente ötször teszik meg az oda-vissza 140 kilométeres utat. Nemcsak időrabló, de balesetveszélyes is. A szülők és a St. Brigid plébániai iskola helyi közössége nyomást kezdett gyakorolni a misszióra, hogy nyisson egy katolikus általános és középiskolát.

Több hónap előkészület után döntöttünk a minőségi oktatás fontossága mellett. A jelenlegi oktatási rendszer sok kívánnivalót hagy maga után. A verbita rend

közreműködésével megvalósuló iskola minden bizonnyal jó befektetés lenne az egyház és az ország részére is. A helyi megyés püspöktől már megkaptuk az engedélyt.

Szükségünk van anyagi támogatásra az iskola létrehozásához, amelyet alapítónk pártfogásába ajánlva Szent Arnold Iskolának nevezünk el. Az iskola öfenntartó lesz, a beszédett tandíjából fedezni tudjuk az összes költséget. A szülők készek az áldozatra, mert tudják, hogy gyermekeik jövőjét és egyben országuk felemelkedését szolgálja ez az új oktatási intézmény. Közös álmunk, illetve tervünk azt hiszem, válassz Jézus szavaira: „Hagyjátok csak a gyermekeket, ne akadályozzátok meg őket, hadd jöjjenek hozzám, hisz ilyenek a mennyek országa!” (Mt 19,14)

P. Thomas Nelluvely SVD
Fordította Brinkács Krisztián SVD

A kőszegi és a zsámbéki missziós táborokban készített emléktárgyak eladásából befolyt pénzt a magyar verbiták a botswanai AIDS-beteg gyermekek gyógyítására fordítják.

...SOKSZÍNŰ VILÁGEGYHÁZ ... SOKSZÍNŰ VILÁGEGYHÁZ ... SOKSZÍNŰ VILÁGEGYHÁZ ...

■ **A HITOKTATÁS SZÍNVONALÁT EMELNI KELL.** Az Afrikában, Ghánában lévő Cape Coast bíboros főpáspátora szerint örvendetes ütemben növekszik a földrészen a katolikus hívek, a papi és a szerzetesi hivatások száma, de a hit elmélyítése terén súlyos hiányosságok mutatkoznak. Nem szabad megelégednünk azzal – figyelmeztet a főpap –, hogy tele vannak a templomok és a katolikus iskolák. A hitoktatás színvonalát emelnünk kell, és arra kell törekednünk, hogy az emberek igazán megtérjenek. A helybeli kultúrákat és hagyományokat nem hatják meg át kellő mértékben az evangéliumi értékek.

■ **AIDS-STATISZTIKÁK.** A világ lakosságának több mint 10 százaléka él Közép- és Dél-Afrikában, de köztük található a világ AIDS-fertőzötteinek 60 százaléka, 26 millió ember. Ebben a térségben a 2005-ös adatok szerint 3,2 millióra becsülik az újonnan fertőzöttek számát. A fiatal generáció

körében (15–24 évesek) a nők 5, a férfiak 2 százaléka hordozza a halálos vírust, és 2,4 millió felnőtt és gyermek halt meg AIDS-ben.

A fenti tudnivalók megtalálhatók az Egyesült Nemzetek

HIV/AIDS Programja (UNAIDS) honlapján:

<http://www.unaids.org/en/>

■ **KONFERENCIA AZ AIDS-BETEGEK LELKIGONDOZÁSÁRÓL.** November 23-án kezdődött a Vatikánban a *Lelkipásztori megfontolások az AIDS-beteggel való foglalkozásban* című konferencia. A tanácskozássra elkészült az Egészségügy Pápai Tanácsának százoldalas tanulmánya. A tanulmányban a szakemberek többek között azt a kérdést is megvizsgálják, hogy megengedhető-e, és ha igen, milyen korlátok között az óvszer használatát az AIDS-betegeknél. Ismeretes, hogy az egyház alapvetően tiltja az óvszerhasználatot. Az esetenkénti megengedő álláspont megfontolása azon alapulhat, hogy így, a kisebb rossz alkal-

mazásával el lehetne kerülni egy még súlyosabb bajt, az egészséges házastárs megfertőzését. Az egyház nem azonosul azokkal a nézetekkel, amelyek az AIDS-betegséget csapásnak vagy Isten büntetésének tartják. Az egyház által fenntartott intézmények úttörő szerepet játszanak a betegség elleni küzdelemben. (KAP/Magyar Kurír)

■ **ISZLÁM KUTATÁS.** Christoph Schönborn bíboros, bécsi érsek Markus Solo verbita atyát a bécsi Afroázsiai Inézet rektorává nevezte ki 2006. október 17-én. Az intézetet Franz König bíboros alapította 1959-ben, mint a Kultúrák és vallások közötti párbeszéd házáat. Solo atya indonéz származású iszlamológus. Diplomáját a római Arab és Iszlám Kutatások Pápai Intézetében (PISAI) szerezte iszlamológiából.

■ **ÁZSIAI PÜSPÖKÖK TANÁCSKOZÁSA A PÁPÁVAL.** Egy ázsiai bíborosokból és püspökökből álló küldöttség a pápával való

kétnapos tanácskozáson vett részt a katolikus egyház és a muzulmán világ viszonyáról. A találkozó célja a következő ázsiai szinódus előkészítése volt. A megbeszéléseken részt vettek dél-koreai és indonéz bíborosok, a Szentföld püspökei, köztük a jeruzsálemi latin pátriárka, Michel Sabbah, valamint Nikola Eterovic szinodusi főtitkár. A muzulmánok közvetlen közelében élő egyházi vezetők beszámolója után a résztvevők arról tanácskoztak, hogy milyen módon lehet a katolikus egyház mindennapi életét az iszlám világgal még inkább összhangba hozni. AsiaNews/Magyar Kurír, kép: AsiaNews

India rizskosara

Andhra Pradesh az egyik legnagyobb állam Dél-Indiában, ahol 75 millió ember él. Neve azt jelenti: a föld, ahol andhraul beszélnek. Az állam arról is nevezetes, hogy sokáig önálló királyság volt. Az uralkodók palotái, várai ma is állnak, és nagy tiszteletben tartják ezeket.

Ez az ötödik legnépesebb állama Indiának. Öt különböző nyelvű és kultúrájú nép lakja. A hivatalos nyelv a telugú. Alapvetően mezőgazdasági állam, amelyben az emberek többsége gazdálkodásból él. Fő terméke a rizs. Mivel Indiában ebben az államban terem a legtöbb rizs, India rizskosarának is nevezik. Számunkra a rizs az olyan, mint a magyaroknak a búza vagy a kenyér. Rizst eszünk reggelire, ebédre és vacsorára is. De természetesen nemcsak simán, hanem sok zöldséggel és fűszerrel készítjük el. Továbbá természetnek chilit, gyapotot, hüvelyes növényeket és rengeteg fűszert. Ezért errefelé nagyon szeretik a fűszeres-pikáns ételeket.

Az emberek nagyon kedvesek, vendég- és közösségszeretőek. A családi kapcsolatok nagyon fontosak. Általában a családok

együtt élnek, ami azt jelenti, hogy egy házban vannak a nagyszülők, a szülők, a gyerekek és az unokák is. Ez a szoros családi kötődés segít, hogy életünket boldogan és vidáman éljük le. A szülők tanítják a gyermekeket imádkozni, s a nagy család mindig együtt imádkozik, ami számunkra nagy előmenetelt jelent a lelki életben.

A lakosság többsége a hindu valláshoz tartozik. A hindu lelkiség nagyon gazdag és mély. Ezenkívül vannak muzulmánok, buddhisták és jainisták is.

A kereszténység a XV. században érkezett Andhra Pradeshba a jezsuita misszionáriusok által. A keresztény misszió a szegények tanítására, az egészségügyi ellátás megszervezésére, a szociális munkára, a lelkipásztori tevékenységre és a fiatalok szolgálatára összpontosít. Papok, szerzetesek, világi katekéták azon fáradoznak, hogy Andhra Pradeshban Isten országát építsék. Ebben a munkában 1972-től a verbiták is nagy intenzitással vesznek részt. Az utóbbi időben államunkban gyarapszik az egyházmegyei hivatások, de ugyanakkor a szerzetes hivatások száma is.

Chavvakula Lourdu Raju SVD

Afrikai nyelvek és az evangélium

A sötét arcokban tiszta barátság fénylik. Ezeknek az embereknek az élete a családe, a munkáé, a mindennapi kenyéré és – Istené. Erre a vidékre 1916-ban érkeztek a misszionáriusok. Kongó belső részében vagyunk, melyet két folyó, a Kwango és a Kasai határol. Több generáció katolikusai nőttek fel itt a hitterjesztés kezdete óta. Az egykori helyi törzsi kultúra azóta is fontos kutatási téma. A verbita misszionáriusok Kongói Néprajztudományi Intézetének egykori vezetője, P. Hermann Hochegger SVD évtizedek óta foglalkozik az evangélium és az afrikai kultúra kapcsolatával. Elmondja, hogy milyen sajátos kihívást jelent az, ha Isten ígését az itteni, anyajogra épülő kultúrák körében akarjuk hirdetni.

Jellegzetes, hogy az itteni nzambi nyelvben Isten fogalma se hím-, se nőnemű. A kikongó nyelv a főneveknek hat osztályát ismeri, de egyetlen osztály sem jelöli a nemiséget. Így nincsen olyan szó sem, amely valakinek a fiát vagy leányát jelölné. Ezért a Jn3,16–17-et így fordítják: „Nzambi (Isten) úgy szerette a világot, hogy egyetlen gyermekét adta oda, hogy örök élete legyen, hogy minden személy, aki hisz benne, ne vesszen el, hanem örök élete legyen.” A szentírási részletek, melyek eredeti nyelvükben erősen viselik a hímmeműséget, elveszítik azt a bantu nyelvekben. Persze, ezek a szövegek nem viselhetnek nőnemű jelleget sem. Aki fordít, annak hosszú ideig kell keresnie a keresztény kifejezések, fo-

LÉLEKTŐL LÉLEKIG

AZ EGÉSZ VILÁG EGY CSALÁD

Hiszek abban, hogy az egész világ egy család, és mi ebben a családban Isten gyermekei vagyunk. Ő saját képmására teremtett bennünket, és nagyon szeret minket. Ő az igazi Atyánk, mi pedig a gyermekei vagyunk. Amikor Isten teremtművét nézem, azon csodálkozom, hogy az egész alkotás úgy működik, mint egy család, amelyben Isten lelke lakozik. Azért nevezem családnak, mivel bennünk Isten egységes és összekötő lelke él. Az indiai lelkiség hangsúlyt fektet a családra mint Isteni alkotásra, amint az alábbi himnusz is mondja:

VASZUDAIVAM KUTTUMBAKAM
HOIRE / SZABKA MANGALA HOIRE
/ MEIRA MANGALA TERA
MANAGLA HOIRE

Jelentése: Az egész világ egy család, / És minden, ami benne van, az jó / Jóság van bennem, jóság van benned, / Dicsérjük az Urat ezért a nagy jóságért.

A mai világban, ahol a materializmus, az individualizmus és a háború uralkodik, mennyire vagyunk képesek egy cepp jóságot is találni magunkban, embertársainkban? Ahhoz, hogy megtapasztalhassuk ezt a mély jóságot, engedjük, hogy Isten fény legyen bennünk és családjunkban! Törekedjünk arra, hogy ezt a fényt a világban levő testvéreinkkel is megosszuk.

Lourdu

galmak megfelelőit a bennszülött nyelvekben. Így például a lelkiismeret számára ezt a szót választották: „ntima”=szív. Hiszen a lelkiismeret vizsgálata ezt jelenti: „utánanézni a szívben”. Megállapíthatjuk, hogy az evangélium és az afrikai kultúra találkozása jó termést, igazi gazdagodást hozott mind a helyi kultúra, mind a keresztény teológia számára. Vannak problémák továbbra is, de az afrikai egyház életében olyan fiatal élet lüktet, ami valóban reményteljes jövőre ad kilátást.

P. Georg Raiml SVD

(Fordította P. Becherer András SVD)

VÉGE? Nehéz lett az élet... Már nem tudunk segíteni?
Lehetetlenné akkor válna életünk, ha még a reményt is feladnánk!

NINCS VÉGE! I G E N T
MONDOK A KARÁCSONYI REMÉNYRE:
a missziósok révén segítik közeli és távoli rászorulóknak!
Számalszám: 11600006-00000000-12713314.

Kérésre tájékoztatást, csekket, adóigazolást küldünk!

HÁLÁSAN KÖSZÖNJÜK!

Verbita Missziós Titkárság:

Zabos Róbert SVD, 9730 KŐSZEG, Park u. 1.

Tel.: 06-94-562-205 E-Mail: missziok@vivamail.hu

MEGJELENT A 2007-ES KÉPES MISSZIÓS FALINAPTÁR

Megvásárolható: Verbita Tanulmányi Műhely könyvesbolt,
9730 KŐSZEG, Fő tér 9. (Ára a helyszínen: 500 Ft)

Megrendelhető telefonon: Kőszeg: *Máté Éva*: 06-94-562-

201, *Zabos Róbert SVD*: 06-1-424-5668 • Budapest: *Ujhelyi Balázs*: 06-1-424-5668, 06-30-418-8221

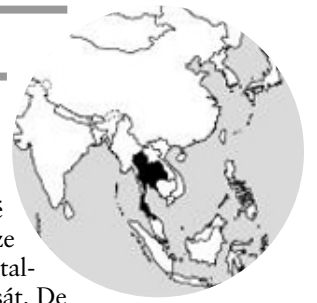
Megrendelés levélben: *Máté Éva*: 9730 Kőszeg, Szent Imre

Missziósház, Park u. 1. • *Ujhelyi Balázs*: 1223 Budapest,

Bajcsy-Zsilinszky utca 3-5. Názáret Missziósház

Megrendelés e-mailben: palanca@axelero.hu vagy
verbita@hotmail.com

Postai kézbesítéssel: 650 Ft. Megrendelés után csekket küldünk, az összeg befizetése után érkezik a naptár.

Felebaráti szeretet buddhisták közt

Az Udonthani egyházmegye Thaiföld északi részén, nagy területen fekszik. Az itt élőket kulturális és nyelvi rokonság köti a szomszédos Laoszhoz. A két országot a Mekong választja el, és a Barátság hídja köti össze, ami az ausztrál kormány ajándéka. Az ország e távoli sarkában verbiták is dolgoznak

A plébániák és az iskolák mellett az egyházmegye sok más intézményt működtet: öregotthonokat, mozgássérültotthonokat, lepratelepeket, és foglalkozik a felnőtt és gyermek AIDS-betegekkel. A beható felvilágosító munka ellenére mégis terjed ez a betegség. A terjedés legfőbb oka a nagy szegénység. Nincs erre felül ipari üzem, kevés a munkalehetőség, ezért a fiatalság messzi vidékre vándorol, nagyvárosokba, de még a szomszédos országokba is, hogy munkát találjanak.

Mi, verbiták Nong Bua Lamphu tartományban dolgozunk, ami az egyházmegye legfejletlenebb vidékéhez tartozik. Úgy látom, munkánkat, tevékenységünket a Jóisten megáldotta. Négy éve érkezettünk ide, és sikerült a Szent Mihály-templomot kiindulási alapként berendezni munkánkhoz. Ez a tartomány első katolikus temploma. Bár a katolikusok száma vidékünkön nagyon csekély, feltűnően sok ember jön ide, hogy lássák, mit is csinálunk, hiszen minden hónapban növekszik a számunk. Szándékunk nem csak az emberek megtérítése. Elsősorban a keresztény hit és a felebaráti szeretet tanúságtétele a célunk.

Az egyházmegye területén ötmillióan lagnak, és csak tizenötezer a katolikus. Thaiföld összlakossága 60 millió, ebből 95 százalék buddhista. A kicsi maradványban megoszlik a kereszténység és az iszlám, egy százaléknál kevesebben vannak a katolikusok.

Nagy segítsége kezdeményezésünknek a biztos alapokra helyezett központunk, amelyet a Mindenkor Segítő Szűzanyának szenteltünk. A betegek látogatása mellett gyakori csoporttalálkozókat is szervezünk. Betegápolási tanfolyamokat is felkínálunk. Olyan lehetőségeket is szorgalmazunk, hogy a rokkantak munkához juthassanak, és így biztosíthassák létfenntartásukat. De mindenekelőtt felvilágosító munkát végzünk az ifjúság körében, az iskolákban, a falvakban, az egész tartományban. Remélhetőleg el tudjuk érni, hogy az AIDS ne terjedjen tovább.

*A Mindenkor
Segítő
Szűzanya
Központ
egyik
találkozója*

Thaiföld Ázsia azon országai közé tartozik, amely sohasem volt része gyarmati uralomnak. Így nem tapasztalta idegen nyelv vagy kultúra befolyását. De a kormány felismerte, hogy az angoltudás elkerülhetetlenül fontos, és azon fáradozik, hogy minél többen elsajátítsák e nyelvet.

Ezért most két verbita missziós testvér teljes főfoglalkozású tanárként működik. Az Egyesült Államokból érkezett Ron Fratzke Nong Bua Lamphu városába, az állami iskolában tanít, amelynek több mint háromezer diákja van. Közülük mintegy hatszáz diákot oktat Ron testvér. Az ausztráliai James Wilkins a szaléziak Don Bosco iskolájában, Udonthaniban és egyidejűleg egy nővérek ál-

tal vezetett iskolában, Kumpawapee városában tanít. Iskolai elfoglaltsága mellett tanítók számára is tart tanfolyamokat.

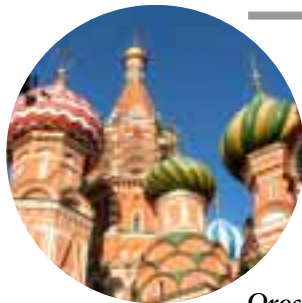
A diákok és a szülők tisztelettel és szívesen fogadják bennünket, de a körülmények az iskolákban elég rosszak. Mindenekelőtt a nagy létszámú osztályok jelentenek nehézséget, mert átlagosan 55 tanuló van egy osztályban. Ezenkívül alig van tankönyv, és hiányoznak a segédeszközök a tanítás megkönnyítésére. Ennek ellenére tanítványaink nagy szorgalommal haladnak előre, ami érdemessé teszi a küzdelmet a nehézségekkel.

A közelmúltban tartottunk Bangkokban vallásközi értekezletet, amelyen a buddhista, muszlim és keresztény résztvevők arra törekedtek, hogy ismertessék a munkájuk során tapasztalt nehézségeket. Mindannyian arra a következtetésre jutottak, hogy az AIDS elleni küzdelem a legégetőbb feladat.

Az AIDS elleni lelkipásztori központunkban csak ketten vagyunk katolikusok a munkatársak közül. A többiek kivétel nélkül mind buddhisták. Négyéves tevékenységünk azt is eredményezte, hogy ma már a helybeliek érzik, mi mások vagyunk, mint általában a turisták, akikkel legtöbbször csak az utcán találkozunk. Ma már nem kérdezik, mint kezdetben, hogy van-e feleségem vagy barátnőm. Az itt élő emberek sokáig nem értették meg, miért élünk úgy, ahogy élünk. Azonban ma már érezhető, hogy a tetteink önmagukért beszélnek.

*Damien
Lunders SVD
az egyik
pártfogóval*

Damien Lunders SVD
A Steyler Missions Chronikból
fordította P. Becherer András SVD

A Harmadik Róma katolikusai Új katolikus templom épül Moszkvában

A verbiták Oroszországban is tevékenykednek. Moszkvában hamarosan templomépítésbe kezdenek. Az orosz főváros katolikusairól Lányi Bélát kérdezte munkatársunk.

Sokaknak már az is meglepetés, hogy vannak Moszkvában katolikusok.

– A város nem kizárólag ortodox, ahogyan sokan hiszik. Moszkvában vannak helybeli katolikusok, és sok külföldi. Igazából a „felekezetenkívüli” a legnagyobb vallás. Hiszen a hetvenöt évig tartó ateista diktatúra leszoktatta, elvadtította az embereket a hittől.

Miért szokták a várost Harmadik Rómának nevezni?

– Egy orosz szerzetes, *Filofej* a XVI. században írta: „Tudd meg, istenszerető uram, hogy az összes keresztény cárság a végéhez ért, és a mi uralkodónk egyetlen cárságában egyesült a próféta könyvek szerint, vagyis az orosz cárságba: mivel két Róma elbukott, de a harmadik (Moszkva) áll, és negyedik nem lesz.” A pravoszláv teológus az eredeti Rómára és Konstantinápolyra gondol: megbukott a Római Birodalom, megbukott Bizánc, de Oroszország tartja magát. Legalábbis így érezte Konstantinápoly, azaz Bizánc 1453-as bukása után. Moszkvában ma is sokan büszkén képviselik Filofej gondolatát, mely egyfajta ideológiává vált, hiszen még a kommunista uralom alatt is próbálták így indokolni Moszkva központi szerepét. Való igaz, az utóbbi ötszáz évben senki nem tudta meghódítani, illetve hosszabb időre megtartani Moszkvát. Persze az orosz fővárosban élő katolikusok hitük révén az

„első Rómához” is kötődnek. Meg kell jegyezni, hogy az Orosz Ortodox Egyház soha nem próbált hivatalosan érvényt szerezni a „Harmadik Róma” címnek, mint erre a rendelkezésre álló gazdag irodalom rámutat.

Moszkva jelenlegi két katolikus templomáról mit lehet tudni?

– A Szeplőtelen Fogantatás székesegyházát, a moszkvai katolikusok főtemplomát neogótikus stílusban építették. Fel-szentelésére 1911. december 8-án került sor. A kommunista hatóságok 1941-ben zárták be véglegesen, 1976-ban pedig világi célra alakították át. Ehhez födémeket húztak be a templomhajókba, melyek így többszintessé váltak. A bezárás után majd-

nem hatvan évet kellett várni a következő szentmisére, melyet 1990. december 8-án mutattak be a templom lépcsőin. A szentmisék azután 1991-től rendszeresek lettek az egyelőre még más célokat szolgáló templom földszintjén. Ideköltözött a katolikus papi szeminárium is, melynek előadásai – paradox módon – az egyelőre még többszintes templom „emeletein” zajlottak. Majd a födémeket elbontották, a szeminárium elköltözött Szentpétervárra, és a templomhajók feltárultak eredeti szépségükben. 1995. december 8-án *Luzskov* polgármester aláírta a templom restaurálásáról szóló határozatot, majd 1996 tavaszán megkezdődött az építkezés. A székesegyházat 1996. december 12-én szentelték újra.

És a második?

– Moszkva katolikusainak múltját kétségtelenül a francia katolikusok számára épült alacsony, de klasszikus nyugalmat árasztó Szent Lajos-templom idézi. Ez volt az orosz főváros egyetlen működő katolikus temploma évtizedekig. A KGB (a szovjet államvédelem) hatalmas épületei mellett meghúzódó templomot korántsem látogathatták szabadon a moszkvaiak, hiszen erős volt a vallásüldözés. Mára minden megváltozott. Sok az idegen nyelvű szentmise, de a hívek legnagyobb része a 70–80 ezerre becsült „helybeli” katolikusok közül kerül ki.

A verbitáké lesz a harmadik moszkvai katolikus templom?

– Moszkvában sok szerzetesközösség van, amelyek vonzzák a helybelieket. Igazi, nyilvános katolikus misézőhelynek azonban a fent említett két templomon kívül csak a verbiták Szent Olga-temploma számít. Olyan épületben működik, melyet *Sztálin* idejében (1953-ban) kultúrháznak építettek, és a rendszerváltás után átszolgált. Tragikus események, például állítólagos gyilkosság után bezárták, és gazdát kerestek az épületre, melyet a verbiták 2003-ban vettek meg. Újjáépítése hamarosan megkezdődik.

Ki volt Szent Olga?

– Orosz hercegnő, aki a katolikus–ortodox egyházszakadás előtti időben élt, és mindkét felekezetben szentként tisztelik.

Ujhelyi Balázs

Örökös missziós miseszövetség

„Nem az a legfontosabb, hogy hiszünk-e Isten létezésében, hanem hogy ő ettől függetlenül ugyanúgy szeret bennünket” – mondta egyszer valaki. Hasonló a miseszövetség alap gondolata is: amikor éljük a mindennapi életünket, és törekszünk arra, hogy minél jobban a teljességre törekedjünk, a verbita atyák a világ különböző részein a miseszövetség minden tagjáért és azok szándékára évente 2555 szentmisét mutatnak be.

Örökös, mert a tagok még haláluk után is részesülnek a szentmisék kegyelmeiben;
missziós, mert a felvételi tagdíjjal a világmisziók ügyeit támogatják;
miseszövetség, mert olyan világméretű közösség, melynek tagjait a szentmise fűzi össze.

A miseszövetség tagsági díja: 7000 Ft

Aki 2006. december 1. és 2007. január 3. között egyszerre két miseszövetségi tagságot fizet be, annak egy 2007-es képes missziós falinaptárt küldünk ajándékkba.

Tájékoztatást nyújt:

Zabos Róbert SVD testvér. Cím: Missziós Titkárság, Szent Imre Misszióház,
9730 Kőszeg, Park u. 1. pf. 74 • Tel.: 94/562-205 • e-mail: missziok@vivamail.hu
Bankszámlaszám: 11600006-00000000-12713314

*Irodalom a Harmadik Róma elméletről:
Imrényi Tibor: A Moszkva – Harmadik Róma – elmélet az ortodox ekkológiáról és kánonjog tükrében (AETAS, 1998. 1. sz.)*

A személyesség a lényeg

A zugligeti „paplak” úgy néz ki, mint bármely más polgár lakása. Pedig a monumentális lépcsős, hatalmas templom látván óriási plébániaházat várnánk. Nem így van... A paplak nappalijában ülünk – és legalább húszan zsúfolódunk össze.

„Volt ez másképp is!” – meséli Dici, az egyik törzstag. „Emlékszel, Béla testvér? Nagyon elkeseredtünk, amikor meglátogattál, és mindössze négyünkkel találkozhattál csak. A többiek valahogy elmaradtak... És te azt mondtad nekünk: hinni kell abban, hogy többen is leszünk. És ha hiszünk benne, akkor imádkozunk is érte!” Most, hogy ilyen sokan vannak az imaközösség tagjai, nehéz ezekre az időkre emlékezni. „Igen, elkezdtünk imádkozni való-

ban. Egyre többet, egyre mélyebben. És akkor Isten csodát tett. Eljött hozzánk Sebestyén atya, elkezdte híresztelni az imaközösséget, úgyhogy egyre többen jöttek hozzánk és itt is ragadtak.”

Madassery Sebestyén atya indiai verbita, Keralából. Lelkipásztori gyakorlaton volt itt idén nyárig. Szinte hagyomány, hogy a verbiták szívesen küldik „új” papjaikat lelkipásztori gyakorlatra erre a plébániára. A veresegyházi származású Tóth Zoltán atya kezdte a sort, akit elsőnek szenteltek fel az 1989-ben újra engedélyezett verbiták által kiképzett seminaristák közül. Követte a sort a Heves megyében született Varga János atya, aki most Argentínában hirdeti a hitet. Utána jött Sebestyén atya. Most is van verbita gyakorlók ezen a plébánián: a tavaly Chicagóban felszentelt Magung Ferenc atya dolgozik itt, akit harminckét évvel ezelőtt az indonéziai Flores szigetén Mészáros Ferenc magyar verbita misszionárius keresztelt. Magung Ferenc atyára, úgy látszik, a kereszttség erején túl a magyarság iránti érdeklődés is átragadt,

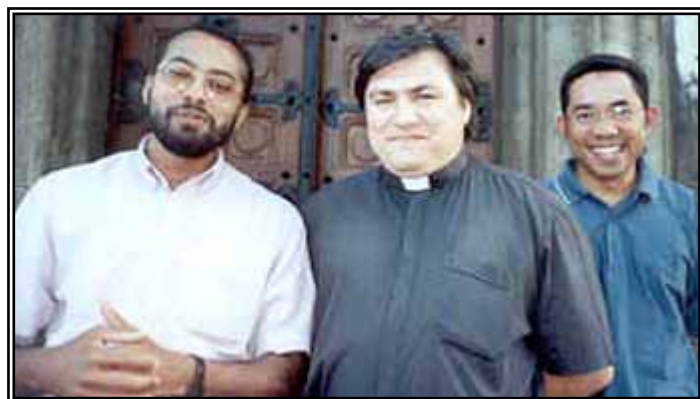
ezért jött amerikai tanulmányai után nagy örömmel Magyarországra.

„Varga János alapította az imaközösséget. Rendkívül megnyerő egyéniség volt. Azután Tóth Zoltán atya, aki még az imaközösség megszületése előtt volt itt, szintén időnként visszajött. Magung Ferenc is mindig eljön imaóráinkra. Nagy öröm ez!” – mesélik a tagok. Egyik, István diakónus a börtönpsztorációban dolgozik. „Ott az én misszióm. Erőt ad, hogy az imaórán érezhetően itt van velem az a Valaki, aki a missziómra küld, aki a missziós parancsot adta.” Az imaközösség vezetője, Németh Marietta a csoport összetartó lelke. „Igazából olyanokat vonzott ez a közösség, akik már valamilyen missziós munkát végeztek. Nekem az tetszik itt, hogy imaóráinkon fontos a Szentírás, a bibliai megosztás. Eleinte félttem, hogy nem tudok nagy teológiai bölcsességeket mondani, de mostanra látom, hogy nem az okosság, hanem a személyeség van a hangsúly. Kezd kialakulni a közösség is. Együtt ünneplünk, együtt imádkozunk, néha együtt kirándulunk is.”

Nagy események tanúja ez a templom. A rendszerváltás előtti időszakban Nyugatra menekülő keletnémeteket fogadták itt be Kozma Imre atya vezetésével, amikor a templomkert a Máltai Lovagrend védelmét élvezte. Nagyrészt értelmiségiek látogatják a miséket. Jó plébániának számít: mindig tele a templom, a hívek szívesen segítik a plébániát. Bodor György plébános komolyan is veszi a világiak gondolatait, kezdeményezéseit. Segíti az imaközösséget is. Jó a papok és a hívek közötti együttműködés légrére. Erről tanúskodik a misszióért imádkozó, lelkes, létszámban szépen gyarapodó közösség.

Zugligetben termékeny talajra hullott a missziós imaközösség alapításának szándéka. Nagy előny természetesen, hogy itt helyben van mindig egy-egy verbita atya, aki segít az apostolkodó szellem ébrentartásában.

Lányi Béla SVD

Szép esemény volt szeptember 6-án a zugligeti Szent Család-templomban. Az esti szentmisén az oltárnál találkozott és együtt misézett három verbita szerzetes, akik mindannyian kötődnek egyházközösségünkhöz: János, Sebestyén és Feri atya.

János atya magyar misszionáriusként Argentínában szolgál. Ősszel két hónapos szabadságát töltötte itthon. Diakónus korábban került Zugligetbe, és mindannyiunk örömeire 2003 márciusában együtt ünnepelhettük pappá szentelését. Ezt követően utazott Argentínába.

Sebestyén atya Indiából jött Magyarországra. Első papi szolgálati helyén, egyházközösségünkben 2004 karácsonyán köszönhetjük. Ajándékként éltük meg a nálunk töltött bő másfél esztendő.

Feri atya Indonéziában született, 2005-ben szentelték pappá, és egy kórházi lelkészségen dolgozott. Néhány hete érkezett hozzánk.

Missziós imacsoportunk a szentmisét követően külön is találkozott az atyákkal. Meghallgattuk János atya igen érdekes argentinai beszámolóját.

Hivatásom a misszió

A verbiták közösségét azért alapította Arnold atyánk, hogy sajátos missziós kiképzés után olyan fiatalokat küldjön a harmadik világba, akik élethivatásuknak érzik más kultúrák megismerését, és arra törekcszenek, hogy a helyi szokások és hagyományok szerint erősítsék a lakosság keresztény öntudatát.

A missziós közösség tagjait a hármass szerzetesi fogadalom (tisztaság, szegénység, engedelmesség) fűzi össze, melyben papok és testvérek egyaránt élnek. A verbita misszionárius nemcsak liturgikus és világnézeti, hanem kulturális, szociális, műszaki téren is apostolkodhat, melynek többek között fontos eszközei a különféle tudományágak és a média is.

Bővebb tájékoztatást ad:

Lányi Béla SVD, Názáret Missziósház,
Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.
Tel.: 06-1-424-5668, mobil: 06-30-418-9196
E-mail: verbita@hotmail.com

Mit nyújt az új lelekgyakorlatos ház?

Délbudán, jól megközelíthető helyen áll a Szent Arnold Lelekgyakorlatos Ház. Szent Arnold Janssen, aki a verbiták alapítójaként ennek a háznak is védőszentje, már az alapításkor megmondta követőinek, hogy az aktív missziós munkát csak krisztusi lelkeséggel lehet végezni.

A lelekgyakorlatos házat és a benne lévő kápolnát október 28-án szentelte fel Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom–budapesti érsek, aki azt is megköszönte a rendnek, hogy Németh László tartományfőnökünk a Püspökkari Titkárság vezetője lehet. Az ünnepséget megtisztelték a verbita missziós rend fontos tisztségviselői. Legmagasabb rangú vendégként P. Konrad Keler római vicegenerálist köszönthettük, aki a rend második embere. Legtávolabbról pedig P. Kazimierz Grabowski moszkvai regionális érkezett.

A fényes ünnepség lezajlott, a ház pedig kezdi megvalósítani rendeltetését. A vendégeket Szabó Alex verbita missziótestvér fogadja. A huszonöt éves szerzetesnek mindenkihez van egy kedves szava, egy mosolya. Nem kérkedik szent élethivatásával, de magatartásából hamar ki lehet találni, hogy a missziós rend tagja. „Nem reverendában szoktam fogadni az érkezőket – mondja – de szeretném őket szerzetesi vendégszeretben részesíteni, és misszionáriusként a hit iránti lelkesedésre hangolni. Gyakran fizikai munka közben érnek, de akkor is igyekszem figyelni rájuk. Így előbb-utóbb megkérdezik, hogy ki is vagyok. Akkor pedig szívesen teszek tanúságtételt hivatásomról, ami a verbitákhoz vezetett.”

Ötvennégy személyt lehet elszállásolni a nagy fehér épületben. Minden szoba összkomfortos, a ház mégis ellenáll a luxus kísértésének. Inkább pihentető, nyugodt háttérrel kíván adni a lelki felüdülésnek, az egyre mélyebb megtérésnek.

Alex testvér, mi is ennek a háznak a célja?

– Elsősorban csoportok fogadása. Most az elején még csak szállást és fizikai ellátást tudunk adni. És amennyire lehet, segítjük a csoportokat, például gyóntatással. Tervezzük, hogy később már a csoportok lelki vezetéséről is gondoskodunk.

Vannak-e vendégek? Hiszen ma nem is olyan könnyű fenntartani egy lelekgyakorlatos házat Magyarországon.

– Hála Istennek, vannak szép számmal. Már februárig teljesen be vagyunk táblázva. Akik eddig voltak, mind elégedetten távoztak. Sőt, egyes csoportjaink kifejezetten reklámoztak is minket. Míg az elején a verbiták ismerősei jöttek, most már olyan csoportok is ránk találtak, akik csak itt ismerkednek meg velünk.

Neked személyesen mi okoz örömet?

– Ha mindent megadok az embereknek, ha minden rendben van, akkor jólesik, hogy megköszönik... Még teljesen újak vagyunk, nem tudunk mindent tökéletesen, de a vendégeink megértik a kezdeti nehézségeinket is. Például egyszer, júniusban volt egy karizmatikus lelekgyakorlat. A kápolna még félkész állapotban volt, de szerettek volna a lelekgyakorlat ideje alatt állandó szentségimádást végezni. Megbeszéltem az előjárókkal, és az egyik kistermet kialakítottuk erre a célra. Bármikor mentem be a nap folyamán, mindig volt ott valaki az Úr Jézus előtt.

Milyen csoportok jönnek?

– Főleg karizmatikus csoportok, neokatekumenátus és a Cursillo. Ez utóbbinak különösen örülünk, hiszen a községi verbita atyák munkálkodása révén honosodott meg nálunk ez a mozgalom. Jó érzés látni, hogy az újraevangelizálás után érdeklődő emberek megtalálnak bennünket. Szeretettel várjuk mások jelentkezését is!

Végezetül megkérdezem Alex testvért, hogy mit tudott magával vinni a mindennapokra az október 28-i házszenelő pillanataiból. „Meghatott az egyszerűség, a családiasság. De benne volt a küldetés gondolata is, amit latin szóval misszióknak mondunk. Különösen sokat köszönhet ez a ház Hirth Vilmos egykori és Németh László jelenlegi tartományfőnököknek és a régi, illetve az új tartományi gondnoknak: Gaál Jenő atyának és Erdős Marietta asszonynak. Nagyszerű világi alkalmazottaink segítenek abban, hogy ez a ház Isten áldását közvetítse mindenkinek, aki itt keresi lelke nyugalmát és üdvösségét.”

Lányi Béla SVD

Alex testvér szeretettel vár új vendégeket, új csoportokat a Szent Arnold Lelekgyakorlatos Háza a 06-30-993-2391 telefonszámon. A lelekgyakorlatos ház összkomfortos szállást, előadótermeket és teljes ellátást nyújt bizonyos díj ellenében.

Hála a jó Halász Lajos atyánk több mint egy évtizedes munkájának, a missziók baráti köre folyamatosan bővül. Továbbra is szeretettel várjuk mindazok jelentkezését, akik szeretnének bekapcsolódni a Verbita Baráti Körbe, hogy a missziókat mindennapi imájukkal segítsék.

Kongóban, egy igen kemény körülmények között dolgozó verbita atyától megkérdezték, hogy annyi nehézség és

Verbita Baráti Kör

reménytelenség ellenére hogyan tud mégis mindenkivel mosolyogva és megértéssel beszélgetni. Ezt válaszolta: „Tudom, hogy nagyon sok ember imádkozik értünk, és ha megérdemeljük, Isten őket biztosan meghallgatja. Többre pedig nincs szükségem.”

A baráti körbe felvételi díj nincs, viszont kérjük a jelentkezőket, hogy adják

meg adataikat (név, születési idő és hely, valamint postacím) Zabos Róbert SVD testvérnek (Missziós Titkárság, 9730 Kőszeg, Park u. 1., pf. 74). Ő megküldi a felvételi igazolást az ajánlott, misszióért végzendő rövid napi imádságokkal együtt. Ugyancsak küldi negyedévenként a Világposta című missziós újságunkat. Lajos atya minden hónap 15-én szentmisét ajánl fel a VBK tagjaiért és azok szándékaira.

Otthon érzem itt magam

A tanév elején újabb erősítés érkezett a magyar verbitákhoz, ezúttal Lengyelországból. A hivatás gondozás kérdését szívügyének tekintő Wolowicz Ádám atya középiskolásként katonatiszti pályára készült, és kiválóan fújja a vadászkürtöt is. Nálunk szerzett első tapasztalatairól kérdeztük.

Néhány hónapja vagy közöttünk, de máris kiderült számomra, hogy nemcsak jó pap és szerzetes vagy, hanem jó barát is! Idén nyáron szenteltek pappá. Miért éppen Magyarországot jelölted meg a missziós országot egyikeként?

– Már régóta olyan országba akartam menni, ahol szükség van papokra. Angolát, Magyarországot és Mozambikot jelöltem meg a hivatalos kérelmemben, amit az előjárónak kellett beadnom. Angoláról tudtam, hogy nagyon nagy szükség lenne ott rám, és nagy missziós ország, de amikor később meghallottam, hogy Magyarországon mekkora a paphiány, akkor hoztam meg azt a döntésem, hogy Magyarországra kell mennem.

Ismertél már magyar verbitát, mielőtt Magyarországra érkezted, vagy saját magadtól döntöttél így, hogy hozzánk jössz?

– Két magyar verbitát is ismertem. Az egyik *Burbela Gergely* atya, aki ugyan szintén lengyel származású, de már régóta Magyarországon dolgozik. Egy missziós összejövetelen találkoztunk, és ő akkor, ott, egy folyosói beszélgetés alkalmával hívott engem a magyar emberekhez, misszióba. A másik verbita *Hirth Vilmos* atya – az előző provinciális – akivel négy-öt éve találkoztam Lengyelországban, ahol éppen kispapok találkozója volt. Jó benyomást tett rám! Úgy gondolom, hogy ők ketten nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy ide jöttem.

Megkérhetnélek, hogy röviden összefoglaljad hivatásod történetét?

– Ezt nem lehet röviden összefoglalni, de megpróbálom. Tizenkét éves koromban részt vettem egy újmisében. Ekkor fogalmazódott meg bennem először, hogy én is pap akarok lenni. De ez még csak amolyan föllángolás volt... Három évvel később, mikor középiskolát kellett választanom, egy barátom tanácsára sokat imádkoztam a hivatásomért, de párhuzamosan a katonai hivatás is vonzott. Végül is úgy döntöttem, hogy katonai középiskolát választok. Örültem, mert itt volt egy zenekar is, ahol kamatoztathattam zenei tudásomat, mivel elég jól tudok kürtölni. A pa-

pi hivatás azonban ott motoszkált bennem. Vannak csodák. Éppen ebben az iskolában hallottam először az Isteni Ige Társaságáról. Amikor megtudtam, hogy milyen szolgálatot végeznek, egyre erősebb lett bennem a vágy a papi és szerzetesi hivatás felé. Átmentem egy gimnáziumba, ott leérettségiztem, és beléptem a verbita szemináriumba Chludowba, ami Poznan mellett található.

Nagyon szorgalmasan tanulsz a magyar nyelvet. Nehéznek találsz?

– Tegnap az iskolában megkérdezte tőlem a tanárnő, hogy igaznak találom-e, hogy a magyar nehezebb az angolnál? Azt válaszoltam, hogy én könnyebben tanulom a magyar nyelvet. Ő erre megdöbben, és azt mondta, hogy a kínai és az arab nyelv után a harmadik legnehezebb nyelv a magyar. De nekem nagyon tetszik, bár be kell valljam, hogy tényleg nehéz nyelv.

Hogyan látod a magyar embereket Magyarországon?

– Nekem eddigi életemben a legnagyobb gondom a pontossággal volt. De mindig igyekeztem. Amikor Magyarországra érkeztem, láttam, hogy ez nemcsak az én problémám, mert itt az emberek, bár nagyon rendesek és jók, de néha pontatlanok, és sokszor az utolsó pillanatban végzik el a rájuk bízott munkát. A magyarok nagyon közvetlenek. Örülök, hogy itt mindenkivel hosszasan el tudok beszélgetni, anélkül, hogy régóta ismernénk egymást. Nagyon mély beszélgetéseket kezdeményeznek velem.

A hitéletet milyennek találsz?

– Azt tapasztalom, hogy a magyar családokban sok probléma van. Az utcákon sétálva figyelem az emberek arcát. Sokszor látható a magyar embereken, főként a fiatalokon, hogy hiányzik a lelki élet és az emberi tartás. Hasonló a viselkedés a lengyel fiatalok körében is, de itt még erősebben éreztem ezt...

Jól érzed magad az országunkban? Örülsz, hogy itt lehetsz?

– Nagyon örülök! Azt mondják, hogy amikor másik országba megy hosszabb időre az ember, előbb vagy utóbb honvágya lesz... Én mégis úgy érzem itt magam, mintha a saját országomban lennék! Félttem, hogy mi lesz, mielőtt megérkeztem. A lengyelek ijesztgettek, hogy a magyar paprika kiegészíti a torkomat, de egyre jobban ízlik a magyar konyha. Mégis az a legfontosabb, hogy nagyon jól érzem itt magam! Az emberek nagyon udvariasak...

Mit mondanak? Hiszen csak két hónapja vagyok itt. Örülök, hogy ide jöttem!

Mik a terveid a magyar tartományban?

– Magyarországon kevés a hivatás. Hivatásgondozással és fiatalokkal szeretnék foglalkozni. Ennek szeretném szentelni az életemet. Sok tapasztalatot szereztem erről kispap koromban, és nagyon szeretem ezt a szolgálatot és munkát. De ha elküldene az előjáróm egy időre otthonába, hogy ott szolgáljak, azt is szívvel és örömmel tenném.

Tudnál mondani egy olyan szentírási vagy más idézetet, ami az eddigi és elkövetkező szolgálatodat és életedet jellemzi?

– Nagyon közel áll hozzám II. János Pál pápa személye. Megragadtak bennem a következő szavai: „Legyetek az irgalmaság tanúi!” Ez a mondat szerepel az újmisében is, és törekszem rá, hogy az én küldetésemben is valóra váljanak ezek a szavak.

Ujhelyi Balázs és Burbela Gergely SVD

A Szent Imre Missziósház nyitott kapui

A világ legkülönbözőbb tájain szolgáló mintegy 6200 tagú verbita missziós szerzetesi családot tizenöt rendtestvér képviseli a kőszegi Szent Imre Missziósházban, amely most új külsővel, az atyák és testvérek viszont a régi vendégszeretetükkel várják a missziók barátait, akik szeretnének néhány napra visszavonulni a világ állandó mozgásokkal teli színpadáról, hogy újult erővel tudjanak keresztény életükkel színt vinni a mindennapokba. Missziósházunk kapuja nyitva áll közösségi és egyéni lelkigyakorlatok, rekolekciók, plébániai gyűlések, kurzusok, cursillók, zárandokcsoportok és más hitéleti rendezvények számára.

Elérhetőségeink és bővebb tájékoztatás:

Szent Imre Missziósház
9730 Kőszeg, Park u. 1.
Tel.: *Máté Éva*: 06-94-562-201
Zabos Róbert SVD: 06-94-562-205
Fax: 06-94-562-203
E-mail: *Máté Éva*: palanca@vivadsl.hu
Zabos Róbert: missiok@vivamail.hu

Kedves gyerekek és fiatalok!

Ismét elérkezett az adventi várakozás ideje. Minden évben, ezen időszakban, otthonunkban és magunk körül is rendet próbálunk tenni... De mennyire fontos, hogy a lelkünkben is átalakuljunk és a nem oda való dolgainkat kidobáljuk, elcsöndesedjünk és békében várjuk a minket örökre szerető Isten megtestesülését. Kérlek Titeket, hogy ebben az időben többet imádkozzatok, gyakrabban segítetek a családokban és a környezetekben élőknek, hogy valóban mindenkinek békés és szép ünnepe lehessen idén is. Rejtvényünk is a most következő ünnepkörről szól.

Számozzátok meg az eseményeket időrendi sorrendben! Ezután a mondatok utáni betűket írjátok be az alsó négyzetekbe!

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
----	----	----	----	----	----	----	----	----

Megszületett Jézus! (Á)

Augustus császár népszámlálást rendel el a Római Birodalomban. (K)

Angyalok jelennek meg a pásztoroknak. (C)

Heródes megöleti az újszülötteket Betlehemben és környékén. (Y)

Mária és József Betlehembe mennek. (A)

A napkeleti bölcsek meglátogatják a Kisjézust. (N)

Az angyalok éneklik: Dicsőség a magasságban... (S)

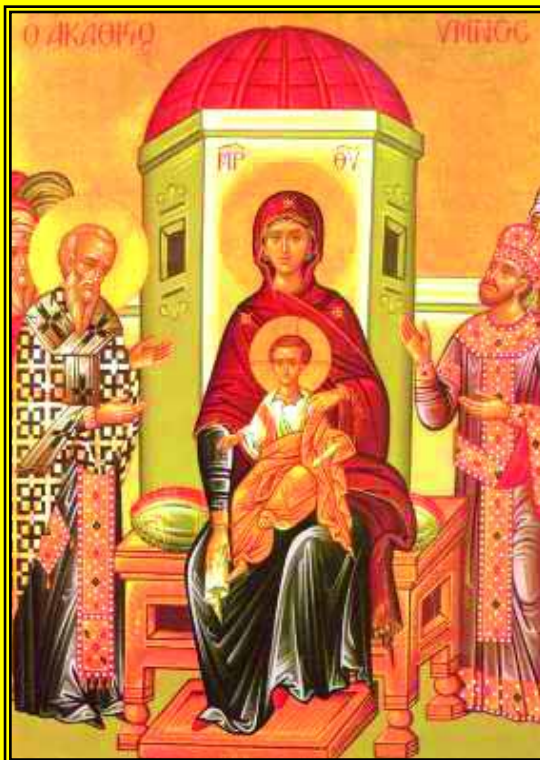
Mária és József nem kapnak szállást Betlehemben. (R)

A pásztorok imádják a Kisjézust. (O)

A megfejtést 2007. január 12-ig a következő címre kell elküldeni: Missziós Titkárság, 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5. Kérjük, mindenki adja meg a címét, hogy elküldhessük a nyereményt. A helyes megfejtést beküldők között három, missziós országból származó egzotikus tárgyat sorsolunk ki. A sorsolás 2007. január 15-én, Szent Arnold Janssen ünnepén lesz.

Jó szórakozást és békés, áldott ünnepeket kívánunk!

A magyar verbita közösség, valamint Ujhelyi Balázs és Tóth Annamária

Az őserdőben történt...

Sötét volt. Autóval hazafelé tartottam egy kis indián közösségből a keskeny őserdei úton, amikor észrevettem, hogy egy villogó szempár mered rám a rengetegből. Odanézek, hát egy hatalmas jaguár! „Na, Sándor, eljött az utolsó órád!” – gondoltam, és feltekertem az ablakot. Persze, ijedtemben nem jöttem rá, hogy a vékony üveg alig használt volna a fenevaddal szemben. De szerencsére ő éppen annyira

megijedt a motorzúgástól, mint én tőle. Esze ágában sem volt, hogy bemásson hozzám az autóba! Így békésen elváltak útjaink. Ő visszavonult az őserdőbe, én pedig egy fohász után visszatértem egyszerű missziós állomásunkra.

(Elmondta: P. Rostás Sándor SVD, egykori argentinai hithirdető)

Ahol nincs utolsó kocsi...

A szördar* ember vonaton utazik Bombay-ből Delhibe. Az utolsó kocsiban kapott helyet, így többnapos útja során sokat szenved a rengeteg rázkódástól. Elérkezik a hazautazás napja. Odamegy a pénztárhoz, és így szól: „Én olyan vonatra kérek jegyet, amelyen nincs utolsó kocsi!”

* Indiai népcsoport tagja, akiről a vicceket írják.
Frt. Siju SVD

Missziós lelkigyakorlat

Már évek óta fiúk kisebb-nagyobb csoportja találkozik a verbiták misszióházaiban, hogy a Szentírás vezetésével elmélkedjen mindennapi életünk és a missziók kapcsolatáról. 2007 nagybőjtjében is várjuk mindazokat, akik a keresztény missziók lelki térképén szeretnék behatárolni magukat: Miért vagyok keresztény? Ha keresztény vagyok, miért vagyok misszionárius?

A lelkigyakorlat
helye és időpontja:

Szent Imre Missziósház, Kőszeg
2007. március 15. 19 órától
március 18. 12 óráig

Minden 15–30 év közötti érdeklődő fiú jelentkezését szeretettel várjuk, aki fontosnak érzi, hogy hasonló kérdésekre választ keressen.

Lehetőség szerint 15–20 és 18–30 éves korcsoportokat alkotunk.

Jelentkezési határidő:
2007. március 10.

További tudnivalók:

Lányi Béla SVD
Názáret Missziósház
Budapest XXII.,
Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.
Tel.: 06-1-424-5668
Mobil: 06-30/418-9196
E-mail: verbita@hotmail.com